

Megjelen:

Letenként egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása:

Pestvárosánál 5-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetének a kiadó hivatalban. Kérjük az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

A háromhasos petitors első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes bevitelért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleit Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

N.-Beeskerek, 1875. febr. 4.

A napi sajtó is elveti néha a súlykot, az által, hogy bizonyos dolgokat nagyító üvegen nézve, rémitéssel foglalkozik.

Az ily rémitgetésekre mondta a „S.” collegánk, hogy: „rémeket látunk mindenütt; Troja veszedelmét második kiadásban, a pusztulást minden variációban, s az orrunk előtt álló bukástól borzalmakat, a napi sajtó egyrésze ültette át a közönségre.”

Igaza volt. —

Azt érezzük magunk is, hogy baj van, s hogy a terhek nagyok, hanem hogy ezért okvetlenül meg kellene halnunk, erre soha sem gondoltunk volna, ha a rémlátok tolvizetói — hogy az uralkodó pártot annál jobban elártassok — az életérő — nyilvánítása, mellett is mosuszt nem tartanának orunk alá!

Nagyon tévedtek a kik azt hitték, mert a népek esze ágában sincs meghalni, sokan már ki is harangoztak; csak az a szerencse, hogy itere még sokkal rendesebben ver, hogy sem a valódi orvos már is életveszélyt látna.

Midőn a hajót, meg kapják a viharok, bolond ember volna az, a ki lakodalmat csapna rajta; de az is áll ám, hogy a hajóvezénylőnek minden embert kötelessége teljesítésére kell inteni, nem pedig tédre borulva pityeregni: „legénység elvesztünk!!”

A gyávaság és téllenség már maga félhalál; ha nem akarsz tört ragadni, hogy öngyilkos lehess, — csak félj és rettegj szüntelen, bizonyos hogy ellemetnek! Ily auxietások közt élünk mi már hónapok óta. A varjuserg folyvást károg fejünk felett s jóslgatja a bekövetkező veszélyt, s nekünk ahelyett, hogy napi munkánk után látnánk, mindég a háztetőn kell virasztani, nehogy a láng bele csapjon! —

Ki ismeri népünket, s tudja, mily fokán áll még a mivelttségnek polgárságunk, az könnyen beláthatja, mikép az ijesztgetés és rémjóslatoknak mily következményei vannak?

A nevelés, a tudomány nem csak a látkört tisztítja, de erőt és hitet is ad. A tanult embernek nehéz ördögöket festeni, míg a tudatlan népek csak eszébe kell hozni, s mindennütt ott látja előtte Hamlet árnyát, mely kísért, lelket, testet hatalmába ejt!!

Sokat szegényedtünk évek óta, az igaz: olyan anyagi csapások értek, melyeket csak évek jóléte üthet helyre. Mindezek azonban nem tettek annyi kárt a társadalomban, mint a kik ráültek a nép lelkére, s kísértet nyomásaként meghurcolták száz és száz temetőt át, kiásott sírgödörök előtt!!

A jó orvosnak az a kötelessége, hogy felismerje a bajt, s rendelje meg a betegnek a kellő orvosságot, jaj annak az orvosnak, ki oda áll a beteg ágya mellé, és így gyógyítja: ön életveszélyben van, meg kell halnia! ez nem aeskuláp, hanem borbélynak is — kis ember.

Ha valaki bemegy egy faluba, s ezt mondja a népek: atyafiak! nézzék ott ég egy ház; vihar is van, tehát álljon mindenki háza mellett őrt; elő a fecskendővel, talpra és dologra, így megmentjük a községet; mennyire más eredménye van e szavaknak, mintha eszeveszetten futkos, kiáltozva az utcákon végig: tűz van, vége a községeknek, a ki merre lát, fusson.

Természetes az életben, hogy egy bolond százat csinál, s a kiket saját erejükkel kellett volna megmenteni, megtartotta őket.

Igy nem lehet országokat rendezni, megtartani még kevésbé.

Ki nem látta népünket csüggettségében?

Ki nem vette észre, hogy bizalmatlan, fásult: — kedvtelen a munkára? s bizonyos aléltóság lepte meg, mely mindig ott szokott ólalkodni a napfényen, hogy megejtse a sikert és munkát?!

Az észlelők, a nyomozók bizonyára észrevehették az elhevert, ábusult napokat, s még jobban azt: hogy hónapok óta semmire sem mentünk, inkább a kész fogyott, mint szerezhetünk volna.

Ahelyett, hogy valaki ennek vagy annak kapát, ekeszarvát, varróút, vagy más kenyérkereső eszközt nyújtott volna kezébe, — minden ember háta megett ott állt egy „bus hazafi”, egy „gyászvitész”, s dudolta a kétségbejítő verseket azon tojásokból kikelve, melyeken egy-egy parlament és kormányt maglyára ítélő poéta kotlott; vagy szónokolta azon vezércikket, melyeket a polczaravágyó „elégedetlenség” eresztettek meg, belegyújtani az ország négy sarkába.

Vérünk sajtásága, hogy mindenben tulságba essünk; egyszer agyon mulatjuk, másszor meg agyon busuljuk magunkat; a mérsékelt közeputat kevesen ismerik, s a kik követik is, kigunyoltatnak, sárral dobáltatnak.

A fenésedésbe esett testrészeket tüzes vassal kell kiégetni; mi is ezt tesszük.

Rá kell pirítani a henyére, keresztneven kell szólítani minden bajt és szemébe nézni, mi is készek voltunk erre mindig.

De nem kell azt mondani, hogy már mindennek vége van; hogy az örvény kikerülhetetlen, hogy az államhajó menthetetlen; szóval: a világ végének kezdete Magyarországon ekzeváltatik legelőször is, sőt a tehetetlen, kéjsóvárgó roskatag Törökország, az önmagában pusztulásnak indult Spanyolország is tuléli.

Nevetni lehetne rá, ha nem volna oly szomorító.

A magyar nép nem ilyen zivatárokat állt ki; s a hol az értelmiségben oly példanélküli hazafiság, a szellemnek oly széleskörű ereje van, hol a polgárság megtudja fogni a dolog végét, s tud munkában izzadni, évszakokon át, verejtékével mosva barázdáit, és ha kell, vérét viszi a csatatérre; hol az iparosokban annyi képzettség, jóakarát van, s csak tér kell neki a munkára; hol az ifjúságban a lelkesedés, a szellemi tulajdonok, egy elhibázott, roskadozó jelent, lizszeres fényes jövővel pótolhatnának.

Szóval egy országban, hol az egészséges elemek nemcsak meg vannak, de összetartanak, sőt vonza egyik a másikat magához (értve a magyar elemet,) ott egyes miniszterek, sőt még parlament sem buktathatják meg azt, mert az ország akkor ad magának új ministert, s új parlamentet, mikor neki tetszik;

Egyes emberek magoknak is meg a hazának is meghalhatnak, de egyes emberekben a haza soha, ha népét azon sajtáságok jellemzik, melyek a magyar népet!

Ne fessük tetét az ördögöt a falra, öntsük inkább az önerőt, munkaösztönt, a hitet még azokba is, — kik magoktól gyengék, hanyagok és kételkedők voltak.

Sok csapás, rosz intézkedés s még rosszabb törvények, szegénység, aránytalan terhek, megingatott hitel, pénztelenység nyomják az országot, ez igaz.

De az is igaz, hogy Magyarországnak gazdag földje, a vészben népünk összetartása, akaratereje, rendelkezésre álló eszközei akkor menthetik meg, mikor maga akarja.

Szégnyen még azt mondani is, hogy ez országot néhány millió deficit sirba viszi.

Csak hogy az országokat nem tartják fent soha végig sóhajtvá, panaszkodva, hanem ha minden polgár dolgozik és talpon áll.

APRÓSÁGOK.

Nemrég egy sajtáságos falragasz általános feltűnést okozott a fővárosban. A német színház színlapjainak formájában s a színház felirataival jelent meg, de a nagy iv papírra mindössze e két betű volt ökölnyi betűkkel nyomtatva: „Da.” — Ugyanez nap b. Sennyei kezét szorított Csernátanyval. — Másnap ugyan e színlap jelent meg a falakon, de már három betűvel: „Daum”; s vele egyidejűleg egy cikksorozat indult meg az Ellenőrben a Sennyei-Tisza-coalizióról. Harmadnap már e négy betű volt a rejtélyes falragaszokon olvasható: „Daum”, s a „Magyar Politika” biztos forrásból jelentette, hogy Sennyei báró a budgetvitában „zástól fog bontani.” — Ismét eltelteit egy nap s a falragasz betűi ismét szaporodtak egygyel, lett belőlük: „Daumli”, és a fővárosban híre járt, hogy Sennyei b. élesen meg fogja a kormányt támadni. Következett a vasárnap. A rejtélyes színlapon nagy betűkkel olvastuk: „Daumli”, — és este b. Sennyei a deákörben kijelentette, hogy „eltérő nézeteit” a „házbán” fogja előadni. — Másnap természetesen a lapok afölött vitáztak, ha helyesen cselekszik-e ezáltal a nemes báró? — mialatt a német színlap egy új betűvel szaporodott: „Daumlin”. — Huszonnégy óra múlva kitűzték a budgetvita megkezdése, b. Sennyei feliratta magát, és a német színlap jelent a „Daumling” („Hüvely Matyi”) című operette első előadását. A „Daumling” előadása azonban egy nappal elhalasztatik. B. Sennyei Máriássy miatt nem juthat előhoz. — Végre bekövetkezik a nagy nap, s az előadás zsufolt ház előtt megtartatik.

Az előadás simán foly le, a hatás nagyszerű, bár csak kis körben. Beöthy Ákos göröcsöket kap az élvezetből. Első felvonás után ki kell vitni a tereméből, hol két orvos-képviselőnek sikerül őt magához téríteni.

Előadás után Kármán Lajos egy jobboldali lap szerkesztőjéhez mosolyog.

— Ugy kell nektek, miért nem adtat ki tegnapi beszédemet egész terjedelmében. Ha kiadtat volna, Sennyei ma nem beszélhetett volna, mert minden eszméjét én már elmondtam tegnap. Hát még, ha el nem rekedtem volna!

A baloldal ma és tegnap néhányszor pörül járt éljenzéseivel. Tegnap Zsedényit éltette, ki több a parlamentáris rendszer ellen perorált, ma Sennyeit, ki aztán a megyei tisztviselők kinevezését állította szükségessé. Mai esti értekezletében a párt, mint halljuk, egy háromtagú bizottságot nevezett ki, melynek feladata lesz a pénzügyi vita folyamában jelezni, hogy mikor éljenzethet a baloldal minden utólagos blamage veszedelme nélkül, mert hiába, — hunczut a német! azokban a fránya jobboldaliakban még akkor sem lehet bízni, mikor a kormányt szídják.

A mai ülés alatt egy hirtelen megnőt szakállú alak vonta magára sokak figyelmét. A karzat egy sarkában a falhoz támaszkodva önelégült mosollyal tekintett le a „reményteljes” szónokra, pontról-pontra constatálván hogy nem mond olyat, amit ő még nem irt volna a „Conservatív politika” című példa-gyűjteményében. A „Conservatív politika” negyedik kiadásának előszavában ennek folytán előszókat egy báró Sennyei Pálhoz intézett nyílt levél fog megjelenni, melyben a röpirat szerzője örömet fogja nyilvánítani afölött, hogy Sennyei „magáéva tette az általa kifejtett eszméket.”

A Sennyei-párt különben megalakult és modern-conservatív szellemben katonailag szerveztetett.

Marsall: B. Sennyei.

Lovas-tábornok: Ürményi Miksa.

Dandárparancsnokok: Beöthy Ákos és Szögény László.

Hadsereg: Az uzsorások által fosztogatott „oh népi!”

Ismeretőjel: Nemzeti színű epaulette sárga-fekete színűvel.

Főhadiszállás telen a nemzeti kaszinó, nyáron a barátok temploma.

Jelszó: Ete toi que jem'y melte. „N. H.”

(Mi mindenre alkalmas a Marseilleise?) E cím alatt a párisi „Figaro” a következő érdekes történetet beszéli el:

Dénis József, egy már régóta fogságban levő közönséges gonosztevő e napokban rajtakapott, midőn nejtől, ki látogatására jött, egy kis cédulát vett át.

E cédula természetesen lefoglaltatott, s azon a következő érthetetlen jegyek voltak olvashatók: „p13s2n3 nptad na3a4nets213 nfs2 t2n a 3na 2a2 fa4e 4s2131 a 3fs213p a 3nln3s2a2d rfa3 tfan 3ne n13a a 4n3al3na3 n13s2d.” A vizsgáló bíró minden tudományát elővette, de mégsem sikerült neki e rejtélyes szavak értelmét megfejteni; ekkor Lebouteux-t, egy híres nyelvtudóst bizott meg e sorok megmagyarázásával. Időközben egy Thiery nevű úri ember jelentést tesz a vizsgáló bírónál, hogy néhány gonosztevő meggyilkolással fenyegeti őt, mivel ezeket hivatalos állásánál fogva megbüntette.

Thiery úr meghívottat, s azon kérdésre, hogy nem tudja-e, kik e czinkosok, kijelenté, hogy a főrszes Denis József. Most mar minden kétey elozlott s bizonyossá lett, hogy a rejtélyes cédula ez összeesküvéssel összefüggésben áll, Lebouteux úr a foglyot vizsgálat alá vette, de egy pár napig semmi feltűnőt sem vett rajta észre, kivéve azt, hogy a fogoly folytonosan a marseillaisét dudogatta, s annak első versét különös módon hangoztatta. Hátba, gondolá magában, e vers összefüggésben volna e kérdéses cédulával? Leirta a vers első sorát, s azt tepasztalta, hogy ez épen 24 betűből áll: „Allons enfans de la patrie”; megszómozta tehát e betűket, s e szerint: a-a, b-11, c-12, d-o, e-n, f-s, stb.

Ezen eredmény szerint olvastatván el a rejtélyes cédula, a következő eredményre vezetett: „Trom etnap esuegnor ciovne sellngorb siort semolp xis niamed erum ares eriop.”

Ez azonban még mindig érthetetlen volt. Mint-hogy azonban e mondatban előfordul „xis” megfordítva „six” (hat) jelent ez azon feltételekre adott alkalmat, hogy az egész mondat megfordítva olvassandó. Ez azután a következő eredményre vezetett: „Poire sera mure de main six plombes trois broquilles envoie rongeaes porte mort.” Ez azután ki lehetett magyarázni ekép: „La poire sera mure de main a six heures trois quart-j'envoie la lime sitot l'home mort.” (a gyümölcs holnap 6^h, órákor érett lesz; mielőtt az ember halva lesz, küldök egy reszelőt.) — Ekkor a vizsgáló bíró magához hivatva Dénest, s kérdezi tőle: „Tehát 15-én 6^h, órákor megérk a gyümölcs?” Erre a gazember elhalványodik, terdre esik s igéri, hogy mindent bevall. Valomasai nyomán e rejtélyes sorok írója, s a többi czinkos is elfogottat, s ellenők a vizsgálat megindítatott.

FONTOS ÜGYEK.

Mióta a kormány kijelenté, hogy a némely vidéken tapasztalható penzhiányon biztosítás melletti előlegekkel akar segíteni: egyes községekben és kerületekben naponként érkeznek ily előlegeket kéro folyamodványok. Minthogy azonban ezek csak az esetben vehetők tekintetbe, ha a megszabott feltételeknek megfelelnek, mint értesülünk az illető főispánok fölhívatnak, hogy e folyamodványokra nyilatkozzanak. Az összeg, melyet a kormány e czélra folyóvá teend, eddig még nincs meghatározva. A pénzügyminiszter, mielőtt a folyamatban levő budget-vita némi időt enged, a ministertanácsban elő fogja adni ezen ügyet a segély föltételeinek részletes megállapítása végett.

Bartal kereskedelmi minister az ország gazdasági egyleteihez köriratot intézett, ebben előre bocsátja, hogy Magyarország közgazdasági irányja — dacára az e tekintetben újabb időben lábrakapott jobb irányának, még mindig aránytalanul a tulnyomó gabonatermelés felé hajlik; — az állattenyésztés, illetőleg hustermelés pedig általában alárendelt, sok helyütt teljesen elhanyagolt állapotban van.

Említi azután, hogy élénk érdeklődéssel fogadta Angolországból vett azon értesítést, hogy ott egy társaság van alakulóban, mely esetleg Budapesten létesítendő főügynökségének közvetítésével nagyobb mérvű bevasárlásokat eszközölni és magyar-angol hus-kivitelit üzletet megindítani szándékozik. Végül fölhívat intéz minden egylethez, hogy a területén lakó mindazon birtokosokat és bérlőket, kik rendszeres hízalással szoktak foglalkozni, ezen kilátásba helyezett előnyös kelendőségi forrás felől értesítve, fölszólítja az iránt, ha érdekeikkel egyezőknek találandják, ezen angol társulattal üzleti összeköttetésbe lépni, eladó hízóiknak — ökor és juh — számát, faját, megközelítő súlyát, valamint az átvétel idejét és azon vasutállomást, a melyen hízóikat átvétetni óhajtják, nevük s lakásuk és egyéb netalán szükséges adatok följegyzésével együtt, vagy közvetlen, vagy hatóságok útján, késedelem nélkül hozzá, a kereskedelmi ministerhez, bejelentésék.

A turóc-szent-mártoni evang. egyház-község által tervezett gymnasium megnyitását a közoktatási minister úr a „Reform” értesülése szerint betiltotta.

A magyar keleti vasut másodosorozatu elősöbbségi kötvényei február 3-ik és 4-ik napjain a Rothschild-konzorcium által Európa föbb pénzpiaczin aláírásra bocsátatnak. Tudvalevőleg ezen elősöbbségi kötvények iránt a magyar

A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat rendes havi választmányi ülése.*)

Temesvár, január 28.

Elnök: Ormós Zsigmond ő méltósága.

Jelen vannak a választmányból; Preyer János alelnök, Jankó Károly titkár, Odor Samu pénztárnok, Barach József kir. tanácsos, Miletz János, Rácz Athanáz kir. tanácsos, Zeh Ferencz.

Elnök ő mlga rövid megnyitóját után a decz. havi választmányi ülés jegyzőkönyve olvastatott fel és hitelesített, azután pedig a titkári jelentés terjesztett elő következőképen:

Tisztelt választmány!

I. A dentai okmányok tárgyában ő nagyságánál a kincstári uradalmi kormányzó úrnál kérdést tevén, azon kedvező választ nyertem, hogy a kincstári lak padlásán lévő okmányok átkezelésére semmi akadályba nem ütközik, s maga a derek tisztartó úr teljes készséggel ígérkezett segítségét nyutani azoknak atvizsgálására, ha a társulat kebeléből valaki e munkára vállalkozik. Az okmányok a kincstári uradalmi hivatal megalapítása idejéből, a múlt század elejéről valók, s jövő val. üléstünkön valószínűleg már bővebb ismertetésükre bocsátkozhatom.

II. Örömmel jelentem a t. választmányoknak, hogy dr. Ortvy Tivadar, Délmagyarország hajdani kulturális viszonyainak szorgalmas és szerencsés bűvára, újabban ismét két értekezésének beküldését helyezte keltatásba, melyeknek egyike kizárólag társulatunk munkálkodásának területére vonatkozik.

III. Bertalan Alajos, társ. tag úr könyvtárunknak egy boszorkánypör másolatát ajánlkozott. A pör közzegben folyt az 1743. évi november hó 22., 28. és 29. napjain. A tárgy színhelye tőlünk távol esvén, az irat tartalmából elegendőnek tartom megjegyezni, hogy az ügy egy babonás asszony vallatása és vallomásai körül forog, amilyen babonáskodás a nép alsó rétegeiben napjainkban sem ritka, s nem annyira az asszony őszinte feleletei, mint inkább a bírák furfangos kérdéseiből tetszik ki, milyen stádiumban volt akkor a műveltségi állapot, mikor a bírák, mint a nép értelmeseiből, ahelyett, hogy a homályt oszlattak volna, azt inkább terjesztették.

IV. Történelmi és régészeti értesítőnk I. fuzetét minden társulati tagnak megküldöttem, s amit abban, úgy jelenleg is, és minden alkalommal arra kérem a t. választmánytól használja fel befolyását társulati érdekeink nennel serényebb előmozdítására, hogy a ki-göngyölített zászló diadalmasan lengjen előlünk; mert bármily követelők legyenek is a tudomány igényei, nem lelküzhettek azok, ha a közöny és téllenség vádját elhárítottuk magunktól.

V. Ugy hiszem, t. választmány, nem veszem hasztalanul igénybe az időt, ha Miletz J. vál. tag urnak jegyzetei szerint rövid vázlatban előterjesztem — amiről nemrégiben vitázi hallottam — a szerb telepítések történetét. Ebben is hasonnemekben első sorban társulatunk van hivatva kutfők alapján szolgálatára lenni a t. cz. közönségnek.

A választmány a jelentést tudomásul vevén, a dentai okmányok tárgyában felkéri a titkár, hogy azokat alkalomlag a helyszínen nézze meg, s tartalmok felől a jövő val. ülésem tuzetes jelentést tegyen. Dr. Ortvy T. urnak a keltatásba helyezett két munkálatért és Bertalan A. tanár urnak adományáért köszönetet szavazott, továbbá az „Értesítő” I. fuzetének egy példányát az irattárba helyezetteti rendelte, Miletz J. vál. tag urat pedig a szerb telepítések történeti vázlatáért, melyet holnapi számunkban közlünk, megeléjjezte.

Ezután Odor Samu pénztárnok úr adott jelentést a társulati pénztár állapotáról, mely szerint 733 frt. 56 kr. áll készletben folyó kiadásokra.

Erre Iványi I. tanár és társ. tag úr olvasta fel értekezését, előadván eddig még

* A „T. Lapok”-ból vettük át az értesítést miután e meggyében is több tagja van a társulatnak, kik érdekellettel viseltetnek az ülések tárgyai iránt. (Szerk.)

nagyobbrészt fel nem dolgozott adatok és okmányok alapján: „Vidékünk történetét, tekintettel Lugosra és Karánsebesre 1604—1658-ig.” Jöllehet az értekezést lapunk legközelebb egész terjedelmében hozandja, czélszerűnek tartjuk mégis annak rövid tartalmát ide jegyezni.

A lugosi és karánsebesi vidék 1603. végén Székely Mózes kezéből átment Básta, a ném. császár hadi főgenerálisa hatalmába; de azért mégis sokan Boesky István zászlajához eszergődtek, ki Erdélyt, hová akkor e vidék is tartozott, a németektől meg akarta tisztítani.

Ez 1605-ben Keresztési Pált teszi lugosi és karánsebesi banná. — Báthory Gábor erdélyi fejedelem 1609-ben megerősíti a lugosiaknak 1457. és 1551-ben kapott régi privilegiumot; de azért talán már egy-két hét múlva is egyik tanácsnokának ajándékozta a várost, mi ellen Lugos nemessége óvást tett. Karánsebesrel együtt továbbra is Erdélyhez tartozott, melylyel ezentul is viselte közös sorsát. A török óhajította volna ugyan e vidéket, de részen állott az erdélyi bán, Nagy Pál. Ez időben a lakosság nagyon szaporodott; igen sok jobbágy a török területről ide szökött enyhébb kormány alá. Hiába panaszkodik 1620-ban több ízben a temesvári pász. 1625-ben Karánsebesen iskolát kaptak a jezsuiták, kik a vidékre is eljártak oktatni a magyar foglyokat kívánati. Nag Pál azonban nem szívesen látta őket Lugoson.

1654-ben Lugos privilegiumot kap, mely a lakosokat mind az eddig viselt parasztközmunkáktól felmenti és fegyverrel engedí a hazát szolgáltni. II. Rákóczy Györgynek elpártolása a portától, nagy veszélybe sodorta Erdélyországot, minek következtében Barsay Akos nyerte el a fejedelemséget; de Lugosi és Karánsebes, melynek épen ő volt bánja, át kellett szolgáltatnia a töröknek 1658. szept. 14. Evvel az 1552. óta fennállott lugosi és karánsebesi bántság végképen megszűnt önálló közigazgatási területet képezni. Beosztatott Piri defterjébe és cseklyéi kivételével a 17. század végeig török igei alatt nyögött.

Értekezöt a választmány szives éljenekkel halmozta, s vidékünkre vonatkozó történelmi adatoknak további buzgó gyűjtésére felkérte.

Elnök ő mlga bemutatta a választmányak J. Overbeck díszes és vaskos munkáját Pompeji romjairól; Miletz J. vál. tag úr pedig 7 török levelet körözött 1809. évből melyekre esetleg bukkant egy szatocs csomagoló papirjai között, és egy igen pompás pesti órásczéhleveget 1806. évből.

Uj tagul ajánlatik és megválasztatik: Fodor Péter, birtokos és t. szolgabíró úr Páráczon, Temes.

HIRHARANG.

* Régi előfizetőink közül még számosan vannak, kikhez a lap folyton megküldetvén, még nem rendelkeztek az iránt, hogy mihez tartsuk magunkat. A meny nyben a lapot az érdeklettek nem küldenek vissza: engedjék ezt arra magyarázunk, hogy becses pártfogásukat jövőre sem vonandják el tőlünk és lapunk irányától.

* A casino bálja. E táncestély jobban sikerült mint azt magok a rendezők is remélték. Résztvett abban a város fénye és java. Tíz óra tájban már együtt volt az egész tánczólni akaró társaság; a mamák nehéz selyemben, kedves leányaik pedig könnyű szövözetű uszály ruhákban. Szép volt itt mindenki, egyik legfeljebb azzal állott előnyben a másik felett, ha magasabb volt, szóval: első lehetett volna itt az egész tánczólni közönség bármelyike. — E táncestélyen alkalmunk volt egyuttal meggyőződni arról is, hogy nem vagyunk annyira szegények, mint azt ajkaink hangoztatni már megszokták; mert a hol az öltözékek oly fényesül és pompával állítanak ki, mint azt e táncestélyen láttuk, ott még nincs ok a ha-

Fogadják a nemeslelkű jöltevők, — fenti adományaiért, úgy a károsultnak nevében, — mint egyszersmind saját nevében is, ezennel kifejezett őszinte halás köszönetet.
Kelt N.-Beeskereken 1875, február 1-én,
Kulifay Lajos, polgármester.

táron tuli lamentálásra. Jól tudja ezt pénzügy-ministerünk s e szerint szabja reánk az új terheket? — Igaz biza, az estélyről akarunk írni, s belejövünk a roncsolt pénzügyi állapotunk előcsarnokába stb. — Ez estélyen szerelteti főispánunk is jelen volt, alispánunk és kedves nejeik társaságában. A terem a lehetőségig csinytel volt díszítve, a tánczosok egyenes rendezve. Az első négyest negyven pár tánczolta, s ott láttuk úrnőink közül: Bozzay-nét, Jarmatzkynét, Linyacszynét, Kélnét, Vattay-nét, Piechlnét, Györgyevicsnét, Hollndonnernét, Kissnét, Engelnét, Heimnét, Krszticsnét, Szekulesznét. Az úrhölgyek közül: Bielek Vilma, Dániel Ilka, Gesztessy Iluska (Laczibácsi kedves leánya), Szávits Olga, Emanuel A., Virányi nővérek, Barakovic Mariska, Popovits A., Petrovics S., Paresctli E., Babary és Mesznik nővérek, Kirch L., Bibics N., Patak R., Klee N. úrhölgyek és több mások, a kiknek neveik hirtelen most nem jutnak eszünkbe. — A tánc reggeli öt óráig tartott; a füzértáncot Ronay Jenő ugyesen rendezte, természetesen, hogy a figyelmes Weisz Izidor-nak is meg volt itt a maga érdeme. — Mint szépeinkölti fulhegygyel hallottuk, az alarozos bálban találtak adak magoknak. — Mi is ott leszünk.

* Nyilvános számadás. A f. évi január 18-án kiütött tűzveszély által károsult Damschütz Mihály helybeli lakos javára rendezett könyöradamony-gyűjtés alkalmával, az általam gyűjtöt iven, a következő könyöradamonyok folytak be:

- Annau István 1 ft., Grassl János 1 ft., Höller András 1 ft., Molnár József 1 ft., Schwarz János 1 ft., Elmer József 1 ft., Stekhardt Ferencz 1 ft., Stekhardt Pál 1 ft., Kasperatz Antal 50 kr., Kulifay 2 ft., Gerner Ferencz 1 ft., Petrovics Emil 1 ft., Herczl 50 kr., Sperro Károly 1 ft., Stoitsis Antal 1 ft., Gruber András 50 kr., Petrovits Milos 1 ft., Manojlovits Miklós 50 kr., Dr. Szabó Alajos 2 ft., Daniel János 1 ft., Hertelendy József 2 ft., Fuchs Sebő 50 kr., Milutinovits Todor 50 kr., Kamenszky Ignát 50 kr., Patak Sándor 50 kr., Kereszturi Sándor 50 kr., Ronay János 50 kr., Szepessy Károly 50 kr., Steingaszner Ferencz 50 k., Hánisch Vilmos 1 ft., Klein János 50 kr., Rózsa Ferencz 2 ft., S. Eisenstädter & Comp 2 ft., Kadelsburger Fülöpp 1 ft., Weisz Herman 2 ft., Stagelschmidt Pál 1 ft., N. N. 50 kr., Mosco Farsch 50 kr., Lövy Ignát 50 kr., Erdődy Márton 50 kr., Eckstein Samu 1 ft., Fischer Fülöpp 50 kr., N. N. 30 kr., Lövy Miklós 1 ft., Noa 20 kr., Feutell Anna 50 kr., Schnitzler Lipót 50 kr., N. N. 20 kr., N. N. 1 ft., N. N. 20 kr., Tolveth István 50 kr., N. N. 20 kr., Schwarz Antal 1 ft., Muncsics Kuzman 50 kr., Mucsalo 50 kr., Jovanovics 50 kr., N. N. 1 ft., Magyar József 40 kr., Wegling Szilárd 1 ft., Wesp György 50 kr., Blazsey József 50 kr., Grünbaum Vilmos 50 kr., Freund Samu és Fiai 1 ft., Netti Deutsch Fiai 60 kr., Szávits János 50 kr., Babari 30 kr., Bauer Therész 60 kr., Schlesinger Ignatz 50 kr., N. N. 20 kr., Turcsányi 1 ft., Sauts Pal 50 kr., Kleszky János 1 ft., Zoldy Péter 1 ft., Klein Bernát 40 kr., N. N. 40 kr., Egy valaki 40 kr., Ilievits Tamás 40 kr., Csucsner József 1 ft., Sirotska Zsigmond 40 kr., N. N. 20 kr., Gittler Pal 40 kr., Zsembery Antal 50 kr., N.-Beeskereki Gözmalom 2 ft., Fábry Károly 1 ft., Kellner Ede 1 ft., Annau József 50 kr., N. N. 20 kr., Schenk Hermann 30 kr., Somogyi Sándor 50 kr., Ambrozy Jakab 50 kr., Mita N. 30 kr., Joanovits Miklós 10 kr., Ambrozy Lajos 40 kr., Neuhaus János 40 kr., Steinmetz Matyás 20 kr., Matavovszky András 1 ft., Török Julianna 30 kr., Binczberger 30 kr., Schuvert András 1 ft., Boleszni János 40 kr., Gittler Antal 1 ft., Bence Antal 1 ft. — Összesen o. é. 73 ft. 70 kr. — mely összeg az illető károsultnak, a gyűjtő ivre vezetett nyugta tanúsága szerint, a mai napon minden hiány nélkül át is adatott.

Fogadják a nemeslelkű jöltevők, — fenti adományaiért, úgy a károsultnak nevében, — mint egyszersmind saját nevében is, ezennel kifejezett őszinte halás köszönetet.
Kelt N.-Beeskereken 1875, február 1-én,
Kulifay Lajos, polgármester.

* Casinoi gyűlés. E hét folytán men véghez a casino tisztújító közgyűlése, mely hasonló volt a múlt évihez, a mennyiben ez is zajos volt. Megválasztottak: igazgatókúl Kellner Ede és Dr. Piechl Szilárd; pénztárnokul: Keresztury Sándor; ügyészül: Kovách Agoston; jegyzőül: Ronay Jenő; könyvtárnokul: Oppenheim. — A megválasztott választmány névsorát a jövő héten fogjuk közölni.

* Piknik. Több fiatal által e folyó hó 11-én a casino termeiben rendezendő „Piknik” igen fényes leend, a mennyiben a hölgyvilág szépei mind megfogtak jelenni. Mint értesülünk, a vidékről többen be fogtak jönni. — Régen fejeztük be a farsang végét olyan vigan mint ez idén. Az alarozos bál is látogatott leend. Ez még itt újság? A második polgarbál szintén fényesen ütött ki, de nem volt oly látogatott, mint az első.

* Hat kis árváról. E napokban halt meg városunkban egy nyugdíjazott államnérnök, ki után 6 kis arva maradt. E szerencsétlen kicsinyek anyokat már a múlt évben elvesztették, most jó atyjoktól is megfosztá a végzet. E kis árvák oly nyomorban maradtak, hogy nincs a napi falat kenyérök, ruhacsákajok is oly viselt, hogy inkább rongyhoz mint ruhához hasonlít. — Felhívjuk emberbarátainkat, kik e szegény árvák sorsát nyhiteni akarnak, hogy könyöradamonyokat szivesen elfogadjunk és azt kézhez juttatjuk. Jelenleg egy családnap tápláltatnak a kis árvák, de mi lesz velök később?

* Borzasztó brutalitás. Sopronyban a múlt hó 23-án este fél tíz órakor az evang. lycaeum mellett levő dohánymarosú boltjába belép egy matersdorfi ember s azonnal neki rontva a védtelen asszonynak, e szavakkal támadja meg azt: „penzedet vagy életedet” mire a kezében lévő bottal ugyancsak a nő fejére vág s 16 súlyos sebet üt azon egymás után. mig végre hajánál fogva a földre teperi le. Az asszony sikoltására ép arra menő két pinterlegény befut a boltba s a menekülni akaró brutalis tett elkövetőjét megfogják. Ezen kegyetlenkedő azonban már minden lehetőségre el volt készülve, mert mérget vett be, mi azonban a gyorsan beadott ellenszer következtében ártalmatlanná lön teve s így börtönben várja most megérdemelt büntetését. A nő életéhez kevés a remény.

* A szegedi csödesethez. A „Szeg. Hir.” híre szerint a lapunkban is említett szegedi csödesetnek utójátéka már is bekövetkezett, mert a csödbejutott Stern Miksa kereskedő csakugyan le lett tartóztatva. Stern a letartóztatást elrendelő vizsgáló bírói végzés ellen fölébezzellett; a kir. fényítő törvényszék azonban, miután a hamis bukásra nézve igen alapos és jogos gyanuok merültek föl, helybenhagyta a letartóztatást.

* A „Pesti napló” a hitelviszonyok javítása ügyében teendő kormányintézkedésekről még azon adatokat is veszi, hogy az illető alapítványi pénzek kölcsönadása az állam jóállása mellett történnek, s így, az egész ügyben az országgyűlés jóváhagyása követeltetik meg. Az erre vonatkozó javaslatok tehát az országgyűlés elé terjesztettek.

* Aztán legyen a pénzügyminis-ternek pénze! Debreczenben — mint a „Debreczen” írja — a napokban a pénzügyörök több gyanuba vett haznal motozást eszközöltek, melyet dús siker koronázott, miután sok helyen nagy mennyiségű dohány került elő az ágyak, ládák fenekéről. Trafikot nem szini — már megszűnt hazafüni éretni!

* Freuth lajntantuli rablógylkosról az a hír kelt szarnyra, hogy legfelsőbb helyen kegyelmet nyer, azonban a dológ ellenkezőleg úgy áll, hogy a felség akarata a kivégez-tesre irányult: hadd legyen példadása. — Utóbbi időben Bécsben, de egész Ausztriában oly annyira elharapódzott a gyilkolozás, hogy alig képes mas ország oly nagy statisztikát felmutatni e téren. — Freuth kivégeztetése e napokban ment végbe.

* Orosz igazságszolgáltatás. A „Golos” írja: „Dél nyugati Oroszország egyik fogházában, néhány hó előtt egy fogoly meghalt. A börtön-felügyelő, ezen halálesetről szokás szerint azon törvényszékhez jelentést tett, melynek meghagyására a rab fogva tartatott.

cselédjeim közül. Erre azt kérdeznéd úgy-e bár hát mit cselekszem pénzemmel? S ez az gyermekem mi igen nagy örömmel szolgál, pénzemnek, igen sok jó helyet találak a szegények közt, továbbá az is, hogy minden fillér önszorgalmam gyümölcse s rajta csak saját verejtekem, de senkinek vére vagy könye nem száradt. Igen, gyermekem, hatni a kis hatáskörben jótékonyan, mint bármi nagyban, ez az emberiség áldása s a tiszta fölténelkü öntudat. Mind a többi többé kevésbé haszonlatanság vagy érdek. Nem neveléses körjelé-e az emberi szívnek a dicsvágy, ha az bár más boldogsága romján teljesülhet is, vagy a haszontalan ábrándozás, érzélgés, haszonlesés, kevelység, a sápadt irigység, vak dühvel pusztító gyűlölség s több efféle. Ne feledd ismételve gyermekem: tiszta szívvel szüntelen kicsinyben mint nagyban jól, nemest mivelni, ebben rejlik egyedül a világholdogító bölcsészet alapelve. Ne ved meg a csekélységet vagy kicsinyt, mint jelentéktelent. Nézz körül a nagy természetben, nem nagy-e isten teremtményei közt a porszem és a hernyó is valamint egyéb bámulatos alkotmányai!...

Atyjád jóra nevelt. Igaz, vad de erőteljes növény voltál. Husz éves vagy, s így azon korban vagy, hol az emberben az angyal az

állattal küzd. Győzzön az angyal benned! — Midőn az ember első nevelését nyeri gyenge plánta, azután állat, végre angyal. Sokan csak a jól betanított állatóságig hozzák. De az állatot sem szabad megvetnünk. Mert nem az utalatos piszkos hernyóból fejlődik a pompás szivárvány színekkel díszelő lepke? Igly sokszor a még romlatlan de sárban fetregő letekből angyalt képezhetünk, ha magunkhoz emeljük.

De mivel az élet és ennek törvényeihez jutottam beszédemben, folytatá Befalvi, nem lesz káros read névre, ha záradékul saját életemből közlök veled egy nem annyira eseményére mint következményeire fontos esetet. Én is korán arva voltam, s így kora éveimben idegen kegyelem kenyeret ettem. P. grófhoz jutottam, kinek, áldott legyen emléke, kegye által a legszorgosabb nevelésben részesültem. De mint nem ritkán történik, a jöletben könynyelmű s jöltevőm nem kis szomorúságára pajzán engedetlen gyermeké kezdetem lenni. Alfonsz gyermekkori barátommal, ki velem hasonzerű pajzán portéka volt, nem egy nevelő atyámra nézve kellemetlen dolgot vittünk véghez.

Egy napon Alfonszal játékközben arról beszélgettem, kinek mire volna kedve leginkább. Én mint pajzán vad kedélyű ifju tábor-

nok, de Alfonsz szilajsága daczára püspök szeretett volna lenni.

Egyszerre valami tulvilági szellemként mögöttünk halk hangon hallánk e szavakat: „Böletétek sohase lesz semmi!” s mintha sodronyon rántották volna fejünket hátra, oly egyszerre tekintettünk vissza megdöbbenve, hol egy tisztes, ezüstfehéren alomló szakállal, szelid tekintetű redős arczu agastyán állt. — Pillanatra megdöbentünk, s mintha most is érelném, én azon percében oly szent borzalommal voltam eltelve, azon szelid arczu agastyán szemléleténél, mintha a gyermekeséből ismert égi szelidségű hófehér szakállal festett menyeyi atyus állt volna előtem.

De Alfonsz szelidebb természete daczára vakmerőbb volt s félig felemelkedve kérdé az öregtől: „miért nem?”

„Azért, mert visszaettek a sors és isten kegyes ajándékaival. Visszalökitek magatokat a szerencse kínálkozó jobbát, miután annyi boldogtalan egész életén át hasztalan sóhajtozik vagy fárad. Serdült korotokban, midőn a gyermek komolyabb utra térítendő pajzansággal téllenséggel lopjátok az időt a jó istentől. Bár küldné még az ég jókor reátok a megismerés boldogító derujét, különben egy rövid márnok, örökös bánat leend az ára.” Az

örög eltűnt, s mi részint szegyetől, részint benső megindulástól lesujtva másodpercig szoborként ültünk ott. „A rövid márnok, örökös bánat az ára” hangzott sokáig fülemben s kabuként tértem haza azon szent elhatározással sironig az érény, önmunka és szorgalom ösvényén haladni. Nevelő atyám kimondhatlan örömeire teljesen megváltoztam, a tulságig vig, pajzán és könnyelmű ifjúból csendes, szende és szorgalmas ifjú lett, azon agastyán órangyalom volt, kit az ég és a kegyes gondviseles küldött hozzám, hogy az ösvény szélétől elragadva egy jobb élet utaira vezéreljen. Így történik ez gyakran az életben. S nem hiszem, hogy ne jelenne meg mindenkinek életében egyszer is órangyala, s ha még ilyenkor a szíver nem fasult el egészen, s a kebelből még nem halt ki minden nemesebb érzés, mentve van egy életboldogsága. Így menthető meg idején egy marék mésszel a ház, s lehet szorgalmas kezek közt a satnya csemetéből égig nyuló pompás koronával díszelő fa. Alfonsz nem vette a dolgot annyira szívére. Mint később hallám szomorú véget ért szerencsétlen gyermektársam. Távol országban harczterén találta halálát.

(Folytatása következik.)

De a törvényszéknek a szegény emberről semmiféle ügyiratok nem találtak. Elkezdődött tehát a nyomozás-kutatás s kitűnt, hogy a megboldogult szerencsésen tíz év előtt valami vétség miatti vád folytán előleges le-tartóztatásba került, s miután ügye az illető törvényszéknek vigyázatlanságból az irattárba tetetett, az ellejeztelt letartóztatottnak a fog-házban kellett meghalnia.

* **A belgrád-alexinaczi vasút** kiépítése tárgyában a múlt hét terjesztett tjavaslatot a skupstina elé a szerb közm. miniszter. E vonal kiváló fontossággal bír Magyarországra nézve s egyik alapföltételét képezi a magyar-szerb (belgrád-zimonyi) vasúti csatlakozás létesítésének ugy. hogy ennek megszavazásával el lesz hárítva a budapest-zimonyi vasút létesítésének egyik keselhető akadály.

* **„Vasárnapi Újság”** január 31-ki száma következő tartalommal jelent meg: Steiner Gusztáv (arcképpel). — Az új butor. (Költemény, Szász Bélától). — Gr. Gyulay Lajos naplótörzskéiből. — A „Cospatriek” égése. (Képpel). — A jog mint kereskedelmi czikk. — Utazás a föld középebe. (Verne elbeszélése, 2 képpel). — Szent-Gellérthegy. (Eva Lajostól). — A „Matica” Gáspár Imrétől. — A hétről. — Irodalom és művészet sat. rendes rovatok.

* **„A Jogtudományi Közlöny”** január 4-ik száma a következő tartalommal jelent meg: A büntetőtörvénykönyv V. fejezete Dr. Schmierer Aladár. egyetemi tanár úrtól. — Az ügyvédség világtörténelmi fejlődése Herczegh Mihály jogtanár úrtól. — A ker. törvénykönyv tárgyalásának főbb mozzanatai. Dr. Schmierer Gyula osztálytanácsos úrtól. — Jogirodalom. Dr. Bozók Alajos, jogtanár úrtól. — Törvény-széki szemle. Adalékok a polg. írtás 93. §. c) pontjához Schilling Béla aljárásbíró úrtól. — Még néhány szó a vitás telekkönyvi kérdésekhez. I.—II. Heil Faustin ügyvéd úrtól. — Külföldiek. — Melléklet: Curiai határozatok.

Rövid hírek.

Scioppo Irma grófnő Veronában agyonlőtte magát. Öngyilkossága előtt egy órával még komornájával jövedvéen zongorázott. Még csak gyanítani sem tudják a 21 éves és boldog házasságban élő fiatal hölgy öngyilkosságának okát.

Cerezolában egy anya négyeseket szült, két fiút és két leányt. Mindnyájan egészségesek.

Venezuelában azon gyakorlati gondolatra jöttek, hogy mivel a köztársaság elnökei gyakran változnak, a szobrot számukra úgy kell készíttetni, hogy a fej csavarra legyen alkalmazva, s a változások csak ezt kelljen mással fölcserélni az öltözék és testállás maradtat a régi.

Az állam és egyház közötti viszonyok tárgyalására kiküldött bizottság a múlt hétfőn megkezdte a vallás szabadsági törvényjavaslat fölötti tanácskozásait.

A podgoriczai ügy, mely Montenegró és Törökország között majd háborút idézett elő, a három éjszaki nagyhatalom közbenjárására békés elintézés nyert.

A költségvetési vita után megint föl akarják élesíteni az 5 évig tartó képviselői mandatumok törvét.

E hó 23-án Budapesten igen szép me-teort láttak, vörvörös sugarai gyönyörű szín adtak a fellegnek.

Ó felsége, a királyné, f. hó 23-dikán meglátogatta a budapesti Mária-intézetet, melynek védasszonya. Fél óráig társalgott magyar nyelven az intézeti növendékekkel.

Szent-Pétervárott egyet alakult oly czéla, hogy hölgyek számára egyetemet alapítson.

A „Birzeova Viedomosti” című orosz lap azt írja, hogy ha Ghyczynek sikerül adójavaslatát a képviselőházzal elfogadtatni, nem csekélyebb érdemet szerez magának Magyarországra irányában, mint maga Deak Ferencz.

Lord testvérek tödmordeni gyapotfő gyárában, Angliában, egy kazán szétrobbant s iszonyú pusztítást vitt véghez az egész gyárban. Az omladékok alól eddig 4 hullát húztak ki, 50-nél több munkás annyira megsebesült, hogy fölepülésékhöz alig van remény.

Estko nevű moszkvai katonatisztet a szent-pétervári amerikai követtség fölszólította, hogy menjen igazoló irataival Amerikába egy 11 millióra rüög örökség felvételére. (Ilyen nagy, hidegben minek zaklatják azt a szegény gránátos tisztet.)

Homonnán a hölgyek lövégyeletet alakítottak s mind mondják erősen pufoznak. Már most csak azt várják, hogy a derek Zemplén vármegyében mikor alakul meg a férfiak tollfeszítő egylete.

Budapesten a rendőrség 220 lakást, mint egészségtelen kiüritett.

Nagy-Atádon gyakori vendég kezd lenni a földrengés, e hóban már kétszer jelentkezett.

Chamberlyt a múlt napokban előntötte az árviz. Legtöbbet szenvedett a „Rue des prisons” nevű városrészen.

A „Debrecezen” hajmeresztő dolgokat ír a rablók garázdálkodásairól. Dobos nevű rablófőnök Veres és Nagy-Léta között iszonyú rablásokat és öldökléseket követett el s végre is csak a haragok felreverte által riaszthatta el a lakosságot.

Garibaldit január 24-dikén Rómában nagy örömmel fogadták a nép, a király pedig főhadsegédét küldé elje a vaspályához.

A mezőtúri posta kirablóit Lszó Ambrúst és Makait a szolnoki rögtönítelő bíróság január 25-dikén, délután 4 órakor fölakasztatta.

Kisselleff Zsófia grófnő, az ismeretes orosz diplomata neje közelebb Párisban meghalt. Ő volt az, a ki szenvedélyes játékos lé-tére IX. Piusnak megígérte, hogy többé soha sem ül játszó asztalhoz; meg is tartotta szavát, mert azontúl mindig állva szórta a monakói croupiers-knek az aranyokat.

Kadarkúton január 12-dikén éjféli körül erős földrengés volt, mely mint a „Somogy” írja 18 percig (?) tartott. Alkalmassint 19 másod percet kellett volna írni, még akkor is eleget rombolhatott.

Petrozsenyben a község-telepek munkásai között zavargás támadt, melynek elnyomására katonai erőhöz kellett folyamodni. A munkások bérfölemelést követeltek.

Izabella, spanyol anyakirályné a római pápának 150,000 frankot érő evőkészüléket küldött.

Svédországban január 26-dikén 36 celsiusi fokot mutatott a hideg s a vasúti közlekedést föl kellett függeszteni; Oroszországban pedig ugyancsak a nagy hideg miatt több iskolában megszüntették a tanítást.

II. Ferencnek, a napolyi volt királynak anyját szentnek akarja nyilvánítani a római pápa. A költségeket, mert hiába, ingyen azt sem adják, Mária Anna, osztrák császárné, II. Ferencz testvére fűdözi.

Január 21-dikén, XVI. Lajos kivégeztetésének 82-dik évfordulóján tömérdek ajtatószkodó népség tödült Páris templomaiba.

Liszt Ferencz február 10-dikén jó haza s utána nem sokára Wagner Rikhard is vendégünk lesz feleségével együtt.

Alvinczi Ferencz, apát és csongrádi plebános meghalt. Még három nap előtt semmi baja sem volt. Dereki magyar pap s annak idejében honvéd is volt. Nyugodjék!

Guerin Ferencz, francia utazó, a „Jó remény” fog körül egy elhagyott bányában oly darab gyémántot talált, mely szakértők ítélete szerént 7 milliót ér.

Kolozsvár már megalakult a ügyvédi kamara, elnöke Haller Rezső.

Asbóth János leha „Konzervatív politiká”-ja már harmadik kiadást ért. Vajjon az „Ember Tragédiája”-nak első, egyetlen kiadásából hány száz példányt kell még a szüknek könyvtárosok boltjaiban megcsemegézni?

Mohácson a torokgyik 2-3 hét óta nagyon dühöng, leginkább 8-10 éves gyermekek közül szedi áldozatait. Egyetlen polgárházban 10 nap alatt 6 gyermek halt el a veszedelmes betegségben. Az iskolákat bezárták.

A horvát választási törvényjavaslat szerént Turópolya, 8000 lakossal bíró nemesi komposzesszorátus, melytől a dicső emlékü Jozopovich előnevét kapta, elveszti követválasztási jogát.

Espartero Logronból levelet intézett Alfonz királyhoz, melynek végén ő fölségének „királyi lábat” csokolja. Espartero ajkain káromlással lenne a nemes római szava: „Homo sum!”

Az előpataki fürdőt az oláhországi fejedelem, Károly nevére akarják körösztöltni. Mintha Erdélynek nem volna száz meg száz oly történelmi nagysága, kik mellett Károly ő fensége bizony piczi emberke, s mintha épen Erdély szorúna ilyen emere nagyságok importálására; azon Erdély, melynek minden talpalatnyi földén felübe lehetne kiáltani a vándornak: „Heroem calcas!”

Poroszország gőzerővel dolgozik a papok eltiltésén; a múlt évben 1400 papot ért kisebb nagyobb büntetés.

Az aradi görög püspökségre három jelöltet emlegetnek: Pap Sándort, a mostani püspökségi helyettest, Melianót és Popeát. A választás február 14-dikén lesz.

Haynald érsek anyja Szécsényben meghalt.

Pikáns hír képen azt beszéli a „Magyar Újság”, hogy Lónai gróf Ghyczy székebe akarja ülni.

A közoktatási miniszterium azon életrevaló tervet ajánlja, hogy az állam birtokában levő értékpapirokat zalogba kell tenni, s az így nyert pár millióra menő összeget a vidéki hitelszükség kielégítésére fordítani.

Borkowszky Vitold gróf Lembergben érkezett hír szerént, agyonlőtte magát. Belebonyolódott az Ofenheim-féle porbe, ez okozta öngyilkosságát.

Nehiba, címzetes püspök, kalocsai nagy-prépost meghalt.

A nemzeti muzeum 400 darab római konzularis pénzt kapott Szatmár vármegyéből.

Viatovics nevű kereskedő Verseczen izgatás miatt elfogták. A motozás alkalmával több izgató iratot találtak nála.

Nyiregyházan új év óta három fiatal leány mérgezte meg magát, kettőt még meg bírtak menteni, de egy meghalt. Valóban szomorú jelenség.

A naprágyi tanító az új mérték sikeres, gyakorlati tanítására az egyház-községtől egy hordó bort kért, mely mellett, mint a „Rozsnyói Híradó” írja, addig magyarázgatott, míg maga is teljesen elázott, meg a gyermekesereg is „spiczet” kapott s hála fejében jól eldöngölte a részegen hentergő mestromot.

A bukovinai magyarok Hadikfalván olvasókört alakítanak s remélik, hogy e szándékukban a magyar könyvkiadók is segítségükre lesznek.

Huszár István nevű paraszt Székes-Fehérváron nálánál sokkal idősebb nagynénjét vette nőül. Több évi házas élet egyszer az aszszonyt meggyilkolva találták. A férj nyugodtan azt beszéle, hogy felesége fehérbe öltözve ment hozzá s arra kérte, hogy nyakát vágja el, amit ő meg is tett. A legfőbb itélőszék a királyi tábla halalos ítéletét megsemmisítve azt rendelte el, hogy vádlottat az egyetemi orvosi kar vizsgálja meg.

Gyulán egy napszamos részeg feleségét kötéllal verte agyon.

A nazarenusok Király Bálint, bebörtönzött prófétájuk helyett másikat választottak, ki épen oly „buzgóssággal” ragaszkodik vallásá „szent tanaihoz” mint az előbbi s a miatt már szintén börtönben ül.

Forgarassy püspök és az erdélyi katolikus státus között vizsály van a tanárok kinevezése miatt.

Budapesten még jóformán el sem készült a második városház s Kammermayer már küszötte, hogy egy harmadikra is szükség lesz.

Szerkesztői nyiltposta.

T.-nek. — Azt magam is tudom, hogy az ígéretek hazájában élünk.
Fiant J. Budapest. — Versek nem közlünk. Pro-zaiz dolgozatot szivesen elfogadunk.
a-r.-nek. Ha az illető szolgabíró érélyes, azért dicséretet, nem pedig megrovást érdemel.
K-nak Budapest. Országgyűlési tudósításod igen el-készt.
H. J.-nek Budapest. Hát a levelek folytatása hol maradt? Talán bizony elfogyott a tészta? E tárgyban egy magánlevelet írtam.
V. Ö.-nek Temesvárott. Hozzád intézett levelemre válaszolt kérek.
S.-nek. Ha lehetséges, szivesen. Mikor gratulálhatok? S. aljárásbíró úrnak Billeten — Szivesen látunk munkatársaink között.

H I R D E T É S E K.

437. sz. 1875.

(15—31)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Krevráth József t.-becsei lakos végrehajtató részére 800 ft. és járuléki kielégítése végett Heinstein György özvegye és örököse Heinstein Rozália t.-becsei lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a t.-becsei község 530. számú telekjegyzéknyvben 440 ftra felbecsült házra nézve a bírói árverés elrendeltetvén ennek a helyszínen illetőleg Török-Becsén az említett háznál leendő eszközzésére első határidőül 1875. évi február 20-ik, szükség esetében második határidőül márczius 31-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígert vételárt 2 részletekben és pedig felét, melybe a bánatpénz beszámítatik azonnal, másik felét pedig egy hó alatt lefizetni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítattak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen telekkönyvi hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be; mert ellenkező esetben a részükre kinevezendő gondnok által fognak képvisel-tetni.

Végre a prrds. 433. és 466. §§-hoz képest felhivat-nak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelenté-nyeket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen k. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik. Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1875. évi január 27-én tartott ülésében.

9706. sz. 1874.

(13—31)

Árverési hirdetmény.

A n.-becskereki e. f. kir. tszék tkvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy újból Kugler Ede alperes-nek végrehajtásilag lefoglalt és t.-becsei község 467. sz. tjk-ben A I. (606—607) r. sz. 462. ösz. sz. tulajdonát fel-vett s 6500 ftra becsült ház és házhelyből álló ingatlan vagyonára, a végrehajtató által javalathoz hozott árverési feltételek mellett elrendeltetik s annak a t.-becsei község házánál leendő foganatosítására első határidőül 1875. évi mártius 2-ik szükség esetében második határidőül ápril 2-ik napjának mindenkor délelőtti 10 órára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül a másod-iknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni az ígert vételárt pedig 3 részletben és pedig az árve-résnél azonnal első részét, melyben a bánatpénz befutandó lézen a második részletet pedig az árveréstől számítandó 4 hó múlva 10% kamataival együtt lefizetni. A többi ár-verési feltételek minden nap hivatalos órákban a tkvi hi-vatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítattak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be; mert ellenkező esetben részükre kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivat-nak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesít-hetni vélnék, hogy igénykereseteiket a hirdetvény közzé-tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi ható-

ságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Jelen árverés foganatosításával a t.-becsei kir. járás-ság jelentéstétel kötelessége mellett, megbizatik. Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi december 30-án tartott ülésében.

8560. sz. 1874.

(16—31)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Markovits István kérelmére Bunyevacz Károly ellen, 10 ft. és 64 ft. tőkek behozatala végett, az utóbbinak t.-becsei 988. sz. tjkben 557. h.-sz. a. 1500 ftra becsült házi birtokra bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetett, ennek a török-becsei község házáni eszközzésére az első árverés határideje 1875. évi márczius 5-ik, a második pedig ápril 5-ik napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alul el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10%-a bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők. Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzalogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottal rendeljenek és annak nevét és lakását a hivatalnál jelentsék be; ellenkező esetben képviseltetésük végett gondnokul Dr. Gyorgyevits Milós helyi ügyvéd hivatalból kirendel-tetik, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket a perrend 466. §. értelmében a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az ár-verés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával a t.-becsei kir. járás-bírói jelentése bevérsá mellett megbizatik.

Kelt a nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi december 9-én tartott ülésében.